

זוהר פרשת שלח (קסא ע"א)

נכנסנו שמה לארץ שהיית משבחה בכל יום,

ויספרו לו ויאמרו וגו'. אמר רבי חייא למה נשתנה כאן שכתוב ויספרו, ולא כתוב ויגידו או ויאמרו בלבד, אלא כל אחד מלמד ענין אחר^[1] ויגידו, בכל מקום מורה על רמז שמרמז בחכמה, ויאמרו, היינו אמירה בפשוט, ויאמרו, היינו הרהור הלב, ויאמרו, היינו צווי, ויספרו, היינו ביאור הענין בכל מקום, באנו אל הארץ, הלכנו צריך לומר, אלא באנו^[2] נכנסנו שמה לארץ שהיית משבחה בכל יום, ואמרת תמיד שאין כמוה, וגם זבת חלב ודבש היא, רבי יצחק אמר מי שרוצה לומר שקר אומר דבר אמת בתחלה, כדי שיאמינו לו שקריו, רבי חייא אמר כך אמרו, נכנסנו לארץ שהיית משבחה כל יום ואמרת שאין כמוה, והעלית שבחה על הכל, ואין כן, שהרי זה פריה, אשכל אחד מאותן הקטנים כרתו, אמרו אם זה הנחיל הקב"ה לישראל, וסבלו בשביל זה כל אותן הצרות והיגיעות, הרי בארץ מצרים יש ענבים ופירות הארץ יותר פי שנים.

עצה לקחו להוציא שם רע על הכל - על הארץ ועל הקב"ה

אפס כי עז העם וגו'. דרך העולם שאותן האנשים בעלי מלחמה יושבין מחוץ לעיר, לשמור הדרכים, וכאן אפילו בני העיר הם תקיפים וגבורים, והערים בצורות, שאפילו כל מלכי העולם יתאספו עליהם, לא יעשו בהם פגם, אמר רבי יוסי כל מה שאמרו בלשון הרע אמרו, וקשה מהכל מה שכתוב עמלק יושב בארץ הנגב, לאדם שנשכו נחש, כשרוצים להפחידו, אומרים הרי נחש כאן, רבי אבא אמר ודאי זה קשה מכל מה שאמרו, כלומר זה שנלחם מלחמה בכולם, הרי הוא עומד כאן, ובאיזה מקום, בארץ הנגב, שהרי זה המקום ליכנס בו, מיד ושתא כל העדה ויתנו את קולם בבכי, קבעו בכיה לדורות לעולם בלילה ההוא, אמר רבי יוסי עצה לקחו להוציא שם רע על הכל, מה על הכל, על הארץ ועל הקב"ה, אמר רבי יצחק על הארץ ניחא, על הקב"ה מניין, אמר ליה זה נשמע ממה שכתוב אפס כי עז העם, מי הוא זה שיכול להכניעם, כי עז העם דוקא, וכתוב עמלק יושב בארץ הנגב, אז גרמו כל זה כמו שנתבאר, ובקש הקב"ה להכריתם מן העולם, זה שאמר הכתוב (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידם לולא משה בחירו עמד בפרץ לפניו וגו'.

זיו הזוהר
 1. מבאר המשמעות של ויגידו, ויאמרו, ויספרו, שכל אחד מורה על משמעות אחר וכיון שויגידו יא. מבאר כי באנו משמעותו כניסה לתוכה לחקור מורה על רמז של חכמה לא נכתב כאן ויגידו.

זוהר פרשת שלח (קסא ע"ב)

זכאים הם ישראל מעכו"ם שבעולם שהקב"ה בחר בהם ומתפאר בהם שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה

ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר וגו'. רבי אחא ור' יוסי אמרו, זכאים הם ישראל מעמים עכו"ם שבעולם, שהקב"ה בחר בהם ומתפאר בהם, שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה, לפי שזה בזה נקשרים, וישראל למטה בעולם הזה הם הקיום שלו והקיום של כל שאר עמים, מתי, בזמן שעושים רצון רבונם, בוא וראה כאשר ברא הקב"ה לאדם בעולם התקינו כדמיון העליון, ונתן לו כחו וגבורתו באמצע הגוף, כי שם שורה הלב שהוא התוקף של כל הגוף, ומשם ניזון כל הגוף, ולב זה נאחז ונתחזק במקום העליון שלמעלה שהוא המוח שבראש, וזה נקשר בזה, ובדמיון זה התקין הקב"ה את העולם, עשה גוף אחד והתקין אברי הגוף סביב הלב, והלב שורה באמצע כל הגוף, וכל אותן האברים ניזונים מן הלב ההוא שהוא תוקף הכל, והכל בו תולה, ולב ההוא נקשר ונאחז במוח העליון השורה למעלה, בוא וראה כשבקש הקב"ה לברוא העולם התקין לים האוקיינוס שיסובב כל יושב העולם, והישוב של כל שבעים אומות הסדיר מסביב לירושלים, וירושלים באמצע של כל הישוב שורה, והיא הסובב להר הבית, והר הבית סובב לעזרות ישראל, ואותן עזרות סובבות ללשכת הגזית אשר שם סנהדרי גדולה יושבים, ולמדנו שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, ולשכת הגזית סובב למזבח, והמזבח סובב לבית האולם, והאולם להיכל, והיכל לבית קודש הקודשים ששם שורה השכינה והכפרת והכרובים והארון, כאן הוא הלב של כל הארץ והעולם, ומכאן נזונים כל אותן מקומות היושב שהם אברי הגוף, ולב הזה נזון מן מוח הראש, ונאחזים זה בזה, זה שכתוב מכוון לשבתך פעלת ה'.. כדמיון זה הוא למעלה מעלה, והוא בסוד מלך העליון, ובסוד הכבוד הנעלם, עד שנמצא שהכל נזון מן מוח העליון הנעלם מהכל, וכאשר מעיינים בעיני האלה יובן שהכל נקשר זה בזה וזה בזה, בוא וראה כאשר מאיר הקדמון הנעלם בהמוח, והמוח מאיר להלב בדרך נעם ה', זה נקרא כח ה' [זש"כ ועתה יגדל נא כח ה'] אותו הכח הבא מן הקדמון הקדוש שהוא טמיר ונעלם, יגדל נא, שיתרבה ויתגדל למעלה מעלה, ויהיה נשפע ונמשך למטה, כאשר דבתר, כמו שביארו, לאמר, ללמדו מכאן כל דורות האחרונים לעולם ולעולמי עולמים, לאמר, לומר כך בשעת צרה, לומר כך בשעת הרוחה, ומה הוא ה' ארך אפים וגו', והרי ביארנו הדברים, אמר רבי יצחק אמת למה נסתלק מכאן, אמר רבי חייא הם גרמו לזה שנסתלק מכאן, שהרי בשקר התנהגו עצמם, ובמדה ההוא שהאדם מודד, בה מודדים לו, וכן שאר מדות אחרות נסתלקו, שלא יכול משה לאמרם, משום שהם גרמו זה, סלחתי כדברך, כדברך ממש, וזה העירו החברים, וזה נדרש.

זיו הזוהר

נועם ה', פירוש על ידי הבינה, זה נקרא כח ה', וכל ענין זה המאמר הוא להבין איך שייך אצל הבורא שיתגדל כחו דמשמע שלפעמים כחו קטן, הלא

פנימיות שלה. יב. פירוש כאשר באה הארה חדשה מן כתר עליון לספירת החכמה שהיא בבחינת מוח, וכאשר המוח מאיר להלב, היינו להתפאר בדרך